

OVERWEGING 2^e zondag van Pasen Vijfkerkenviering Sappemeer 12 april 2026

Handelingen 2, 42-47; 1 Petrus 1, 3-9; Johannes 20, 19-31

Het kan u bijna niet ontgaan zijn: Het Voedingscentrum presenteerde deze week de vernieuwde Schijf van Vijf: een hulpmiddel dat, op basis van de nieuwste wetenschappelijke inzichten, helpt om gezond, duurzaam en veilig te eten. De Schijf van Vijf blijft herkenbaar met de vertrouwde 5 vakken. De kern blijft: veel groente, fruit, peulvruchten, volkorenproducten en niet veel zout, vet en suiker. De grootste verschuivingen zitten in de aanbevolen hoeveelheden.

Naast alle oorlogsnieuws en uitspraken van rechtszaken was dit misschien wel het belangrijkste nieuws van deze week. Want waar gaat het echt om in het leven? Dat je gezond bent en in vrede samenleeft – dingen doet die goed zijn voor je lichaam, je hart, je geest en voor blijvende gezondheid van je ziel...

Als we deze zondag na Pasen, hier met onze 5 kerken, even een blik werpen op de eerste christengemeenschap, die, ook na schokkende ervaringen, bij elkaar komt om te zeggen: *Hoe gaan we het doen? Wat pakken we aan? Hoe verder?* Dan zou je bijna geneigd zijn om hen de **schijf van vijf** aan te reiken, maar dan met andere inhoud: **1. blijf vertrouwen, 2. denk om elkaar, 3. leer van elkaar, 4. doe het vooral samen en 5. vergeet God niet!**

De ingewikkelde tijden voor kerk en samenleving, zeker binnen de geopolitieke situatie van de wereld, de moeilijke beslissingen waar zowel de kerkleiding als de regering van ons land voor staan, maken dat wij ook als Kerk, zelfs hier als Norbertusparochie, ook wel zo'n **schijf van vijf** nodig zouden hebben.

Misschien 'n mooie uitdaging voor werkgroepen of straks voor het nieuwe parochiebestuur om daar invulling aan te geven...

De onzekerheid van de apostelen, te horen in **de 3 lezingen vanmorgen**, en zeker ook de twijfel van Thomas **in het evangelie**, komen ons bekend voor.

Mooi om te weten is dat 'Didymus' de bijnaam is van Thomas, en dat betekent 'tweeling.' Dat is niet zomaar, want Thomas is eigenlijk onze 2-lingbroer. Hij gelooft niet zomaar in Jezus' verrijzenis, hij wil pas geloven als hij zijn vingers in Jezus' doorboorde handen kan steken en zijn hand in Jezus' zijde kan leggen.

Hij wil zekerheid, nou, wie niet? Hij wil een geloof dat op zekerheid gebaseerd is. Dat is herkenbaar, maar ook godsonmogelijk! Natuurlijk: wie wil geen zekerheid in het gezin, in ons werk, in de Kerk, op vakantie straks, in alles??

Toch merken we dat die zogenaamd ongelovige Thomas helemaal niet óngelovig is, integendeel, juist diepgelovig. Hij is de eerste die Jezus 'mijn Heer en mijn God' noemt, en die voelt dat Jezus' woord van vrede bij binnenkomst, wijst op die **schijf van vijf** voor alle christenen: **blijf vertrouwen, denk om elkaar, leer van elkaar, doe het vooral samen en vergeet God niet!**

In de eerste lezing uit de **Handelingen van de apostelen**, geschreven door de evangelist Lucas, hoorden we een mooi beeld van het leven van de eerste christenen... *'Allen die het geloof hadden aangenomen waren eensgezind en bezaten alles gemeenschappelijk'*.

In deze week na onze laatste viering in de kerk van Oude Pekela, is ook voor ons de vraag: Blijven we 'schijf van 5'? Zijn we opeens 'schijf van 4'? Nee, absoluut niet! Hoe gaan we verder met ons gemeenschappelijk geloof, met ons gemeenschappelijk bezit, ons kerkelijk leven? Voelt het anders? Ja! Het is misschien net als met die vernieuwing van de aloude **schijf van vijf** van 1953: Inhoudelijk verandert er niets, alleen de hoeveelheid gebouwen is anders... We blijven **5 locaties, vijf gemeenschappen**. Juist nu is het ongelooflijk belangrijk om die **5 pijlers** vast te houden: Samen kerk-zijn betekent: **blijf vertrouwen, denk om elkaar, leer van elkaar, doe het vooral samen en vergeet God niet!** We hebben dat 60 jaar lang na het concilie vertaald in de pijlers: liturgie (vieren), catechese (leren), diaconie (zorgen voor elkaar), gemeenschapsopbouw (communicatie, elkaar ontmoeten) en niet op de laatste plaats: goed bestuur. **Onze schijf van vijf... de basis van alles.**

Juist van de eerste christenen leren we dat bezit, of dat nu vastgoed is of geld op de bank, uiteindelijk maar een hulpmiddel is... Van hen leren we dat de belangrijkste dingen zijn: **onderwijs, je brood en bezit delen en samen bidden. Die pijlers zijn juist vandaag voor ons als parochie richtinggevend.** Hier zit zowel de horizontale en de verticale lijn in naar elkaar en met God.

En **delen is altijd belangrijker dan het bezitten**. Onze samenleving is steeds meer geïndividualiseerd, geseculariseerd en gematerialiseerd. Wat we echt nodig hebben, is secundair geworden. Daarom dat er zoveel ZORG nodig is. Als die **schijf van vijf** wordt genegeerd, word je lichamelijk ongezond, maar ook mentaal... Jezus deelt zichzelf uit om ons te voeden, om ons te helpen hoe wij een levende Kerk kunnen zijn. Delen is dus het toverwoord: Je bezit delen, ook kerkgebouwen dus - bestuur- je kennis delen – catechese- je zorg delen – diaconie – je geloof delen – liturgie – je leven delen – gemeenschaps-opbouw... Jezus is daarin ons dagelijks brood – in alle vakken van die **schijf van vijf is Hij erbij**: Zo kunnen we vandaag het Paasverhaal lezen.

Ja, zeker, we hebben erge pijn om het afstaan van een prachtig monumentaal gebouw en we voelen mee met de pijn van mensen aan t Pekelderdiep... maar met die **schijf van vijf in handen** is er wel een weg, een handleiding om verder te gaan: **blijf vertrouwen, denk om elkaar, leer van elkaar, doe het vooral samen en vergeet God niet!** Laten we het doen:

SAMEN KERK in 2026... een nieuwe uitdaging, maar vooral samen. Amen.

Pastor Nellie Hamersma

